

For en lige by

Rikke Lauritzen (Ø) politisk ordførertale 27. august 2015

(Det talte ord gælder)

Den 18. juni var der folketingsvalg i Danmark. Det samlede resultat var ikke, hvad jeg havde håbet på. Langt fra. Men jeg – og mange andre – glædede os trods alt over, at vælgerne havde stemt på en forbedring af velfærden.

I Folketinget er der i dag flertal for, at der *ikke* skal skæres i velfærden. I hvert fald hvis man skal tro løfterne i valgkampen.

Og det skal man måske ikke. For knap var stemmerne talt op, før Finansministeren indgik en aftale med en dog noget modstræbende KL-bestyrelse, om at kommunerne skal aflevere penge til Christiansborg. Penge, som skal findes i de kommunale budgetter. Penge som Christiansborg-politikerne efterfølgende kan bruge efter forgodtbefindende i forbindelse med Finansloven.

Og skal man fæste lid til regeringsgrundlaget, bliver det her en årlig tilbagevendende begivenhed. 2,4 mia. lægges der op til, at kommunerne skal aflevere hvert år. For Københavns vedkommende betyder det 240 mio. kr., der årligt skal gå fra daginstitutionerne, fra skolerne, fra københavnere med handicap, fra det københavnske foreningsliv, fra bibliotekerne, fra plejehjemmene osv. osv.

Og selvom nogle af pengene muligvis kommer tilbage igen i form af diverse puljer til velfærd, er det stadig en utrolig dårlig ide. Dels bliver det sværere for kommunerne at lave en ordentlig budgetlægning. Dels er det udtryk for en helt utrolig foragt for det kommunale selvstyre. Og endelig er det næppe alle pengene, der ryger tilbage til kommunerne. Det ville i hvert fald ligne Christiansborg dårligt. Konsekvensen er forringelser af velfærden. Og det betyder, at de danske vælgere allerede nu kan sætte flueben ved det første løftebrud fra Christiansborg. Det dér med en forbedret velfærd, det mente man alligevel ikke.

I København har vi gennem snart rigtig mange år haft vores årlige effektiviseringsøvelse. Eller i virkeligheden skulle man måske bare være ærlig og kalde den en besparelsesøvelse. For de sidste par år har det været rigtig svært at finde reelle effektiviseringer. Og i år er ingen undtagelse. På især børneområdet

og socialområdet ligger der nogle rigtig grimme forslag, som intet har med effektiviseringer at gøre.

Derfor er det også en glædelig overraskelse, at der lægges op til, at vi fremover skal investere os til effektiviseringer. Det har Enhedslisten plæderet for gennem mange år: Effektiviseringer kan umuligt findes fra år til år; det tager tid. Derfor bør man vente med at tage pengene fra området, til de rent faktisk er der.

Tænk hvad det kunne have betydet for Klyngedannelserne på institutionsområdet eller for Fremtidens Fritidshjem. For ikke at snakke om samlingen af de administrative opgaver i Koncernservice. Hvis man vil effektivisere reelt og ikke bare på papiret, er man nødt til at have tålmodighed til at vente til effektiviseringen rent faktisk er opnået. Vi håber derfor meget, at der er politisk flertal for fremover at investere for at forbedre.

Som sagt har vi også visse bekymringspunkter i forhold til de besparelser og udløb, der lige nu ligger i budgetforslaget for 2016. Det gælder især på børneområdet, på socialområdet, på kulturområdet og på indsatser for de allermost udsatte arbejdsløse. Forringelser som vil få konsekvenser ude i virkeligheden, uden for Rådhuset. Det kan vi ikke være bekendt, og det agter vi at tage op ved forhandlingsbordet de næste par uger. Ikke mindst set i lyset af, at der i år faktisk er et ret pænt beløb at forhandle om.

Det viser sig nemlig, at de mange nye københavnere, der flytter til byen i disse år sig nemlig bredt set er rigere. Og de ligger derfor også tilsvarende flere penge i kommunekassen. Det betyder imidlertid ikke, at vi kan tillade os at ligge på den lade side; der er nemlig fortsat mange ting at rette op på.

For et halvt år siden brugte vi i Enhedslistens gruppe lidt tid på at nærstudere den glimrende kortsamling over byen, som ligger på kommunens hjemmeside. De giver et meget illustrativt billede af den ulighed som desværre fortsat taler sit tydelige sprog: Af byen som er ved at knække over. En ulighed som primært findes i ganske bestemte bydele.

For de bydele med de laveste husstandsindkomster er også de bydele, hvor middelalderen er kortest, hvor der er mest støjforurening, hvor de såkaldt udsatte boligområder ligger, hvor der er færrest kulturtilbud og hvor arbejdsløsheden er højest.

Og så skal vi ikke glemme de kolde tal. Hvor København har ca. 10% af den danske befolkning, så har vi 28% af landets hjemløse, vi har 25% af stofbrugerne, 23% af de narkorelaterede dødsfald og 17% af de langtidsledige.

Det kan vi ikke være bekendt, og Enhedslisten går til forhandlingerne med et ønske om at mindske denne ulighed.

Det skal bl.a. ske ved at forbedre forholdene for de helt små børn. Vi er ikke et sekund i tvivl om, at den tidlige indsats er afgørende for barnets muligheder senere i livet. På samme måde trænger folkeskolen til lidt medvind her år ét, efter at Folkeskolereformen havde sit indtog på skolerne.

Vi ønsker at styrke handicapområdet og misbrugsområdet. Og vi ønsker at fortsætte en del af de udløb, der er på socialområdet, som bl.a. sikrer indsatsen for de psykisk sårbare.

Ligeså trænger byens foreningsliv til et løft og bibliotekerne til en kærlig hånd. Områder, hvor der ikke automatisk sker en udvidelse, i takt med at vi bliver flere københavnere.

Vi har fokus på de mest udsatte arbejdsløse og på arbejdsvilkårene for de sagsbehandlere, der skal hjælpe dem videre. Vi ønsker et styrket lokaldemokrati, en sikring af borgernes rettigheder og et fokus på socioøkonomi. Og så ønsker vi, at de ansattes indflydelse på eget arbejde styrkes.

I foråret gik den private leverandør af hjemmehjælp fallit og lod ældre københavnere i stikken. Kommunen måtte træde til og sikre, at de fik den hjælp, de havde krav på. Vi mener, at det er helt uansvarligt at overlade kernevefærd til private udliciteringseventyr og ønsker med budgettet at sikre, at det som minimum ikke skal gå ud over de ældre, når det næste hjemmehjælps firma ikke længere kan leve op til sine forpligtelser

Vi vil udvikle og indrette byen med kampen mod ulighed for øje. Vi vil skabe blandede boligområder ved at give mulighed for flere billige boliger. Vi vil skabe flere pusterum med træer og grønt for alle københavnere. Og vi vil prioritere grøn og social mobilitet.

Vi vil insistere på, at kampen for et godt miljø og et bedre klima tages alvorligt. Når Danmark og Christiansborg svigter kampen, skal vi vise, at København kan gøre en forskel.

En del københavnere bliver rigere i disse år, og der bliver flere af os. Men ikke alle har del i denne rigdom. Heldigvis har vi muligheden for at gøre noget ved det.

Vi har råd til at sikre, at uligheden mindskes. Også uden at lave besparelser i kommunens nuværende indsatser.

Råd til at mindske uligheden. Både den økonomiske og den helbredsmæssige.

Råd til at sikre adgangen til ordentlig uddannelse.

Råd til at sikre adgangen til den rene luft og de grønne åndehuller.

Vi har i år råd til at *forbedre* velfærden for københavnere - det er et politisk valg. Og derfor helt og aldeles op til flertallet her i salen.